

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nonni poetæ Panopolitani, In euangelium sancti Ioannis
Paraphrasis Græca**

Nonnus <Panopolitanus>

Paris, 1542

Cap. XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69505)

NONNI PARAPHRASIS

dis præcurrentis uestigium flecto, meam uiā iā̄ à tergo communiter ire non potes, sed quando multum uolubile opportunum tempus uenerit, ipse posterius me sequeris. Dixit Petrus: Non possum celeribus genibus præditus, à tergo sequente pede uadens, angustum uiā uestræ impenetrabilis penetrare? & animā ultroneam pro te dabo. At Iesus Petro inopinatum sermonem dixit: Animam tuam mea quidem gratia, non ita multo post pones, at in graui necessitate uinuis solius noctis prius Christū negaueris, q̄ gallus clamoribus homines excitans, sublato alto collo sonoram melodiam detonauerit.

CAP. XIII.

Ceterum ne animus uester inquietus cōnoueatur, sed deo & mihi credite, & diuinum unum honorem & filij & patris cōcludite. Multæ quidem in domo patris mei in alto residentis, mansiones in urbem uno iugo iunctæ sunt: & nisi late tensa multis ædibus instructa, & omnium capax aula mea esset, & uobis dixissem, quod præuius uadam, ut intra aulam multū capacem, locum nouum uobis dignū parās, instruā, & post diuinum pauimentum domus paratissimæ, iterum uos ad immortale pauimentum trahens, inuisam, ut ubi ego maneo, uos qui mecum ueneritis, immortales incolæ maneatis, meam uocem & ipsi scitis, dixit. At Thomas binominis, quem parentes geminum traduxerant, ex quo pueri octauus auroræ circuncidendis pueris, delectus cursus illuxerat. Nō dum

Am o rex quorsum nam pedis uestigium contēdas, compertum habemus, unde incomprehensibiles uia mensuras discere possumus? Iesus uero uirum audienti cupidum docens, dixit: Sum uita, ueritas, & recta uia. Ego uita, & semita uitæ sum, uir terrestris ad deū genitorē cōtendere non potest, nisi per me, per filium ad patrem rectas uias urgens, contendat: & si me ex deo fluente & sapiente sermone cognoscitis, ex me & in alto residentem patrē cognoueritis, & nunc ipsum quidem cognouistis, & in alto residentē edocti. Porro Philippus Iesum blando suo sermone alloquebatur: O rex, tuum genitorem tuis discipulis manifesta, tuum genitorem ostende, & nobis suffecerit. Iesus uerò dicebat: Ego habens formam diuinā patris inuisibilis, mortali formæ consitam, tam lōgo tempore hic manēs, cōmanduco uester sum, & meū cultum non uidistis? Omnis mortalis qui me intellexerit, & patrē incorruptibilē cognouit, nōdū fidem astringis, quod cū patre, uno, quod aiūt, iugo copulatus sum, & quod pater me una forma ei aptatū, psequitur, & quomodo à me diuisa quadā cōditione petis, ostēde mihi patrē, quem in me ex corde oculos deflectens, quando sermonem effundo uidisti: Pater meus in me manēs, mihi loquendi coniuētus opus cōficit, Nondū sermonem testem firmiter constabilistis, & pater meus mecum existit, quoniā & ipse patri cōsitus sum, ego quidē loquor, ille uero operatur: si mihi fidē detrahitis, solis nostris operibus fidē adhibete, ut & ipsi cognoscatis cōiugiū indiuisibile

NONNI PARAPHRASIS

uno loco coniunctum, filij in patre manentis, & con-
 iugum patris in filio existētis. Omnis mortalis in me
 fidutiam coniiciens, opera quæ quidem conficio, ip-
 se referens conficit, & his multo magis sublimia mi-
 racula faciet, quoniã incomprehensibili ad patrem
 proficisci festino: Quæcunque à patre meo nomen
 meum inuocantes petiueritis, uniuersa præstabo, ut
 pater impollutus in filio glorificetur: & si me fidelis-
 simæ amicitie uinculo concluderitis, & mente omne
 præceptum nostrum seruaueritis, & patrem meum pre-
 cabor, ut uobis è caelo cōsolatorem, è patria exulem
 Christo alium confratrem, similem semper stabile ue-
 ritatis autorem mittat, quem multiformis mūdus a-
 liquando accipere non potest, quoniam mortalis nō
 unquã tale sero ortū lumen spiritū dei patris, oculis
 uirilibus non uidebit: uos uero soli diuinā formā uul-
 tus inuisibilis inspexeritis, quoniam uobiscum ma-
 net, & simul uobiscum erit, omnes secundum do-
 mum sensilem occupans. Non enim ego uno iugo
 cum patre copulatus, uos extra cœleste auxilium or-
 phanos sinam, celer quidem postliminio ad uos re-
 deo, parum enim temporis superest, quando incre-
 dulus mundus, meam diuinam formam non amplius
 intuebitur, sed me soli uidebitis, & à terra quoniam
 uiuens maneo, & per me & uos uniuersi semper
 uixeritis. Quisquis mente mea præcepta habens cō-
 fecerit, hic uir me amat, & pie diligens, uir hic meo
 patri deo charus erit, & ego hūc simili affectu pro-
 sequar, & ei propediē diuinā meā formā mōstrabo
 Iesum

Iesum uerò retaliabat responsione, & dicebat alius Iudas, filius Iacobi. & non audax Iscariotes: Domine, quomodo similiter nobiscum senties, tuam formam solis tuis sociis, & non spectatori mundo, declaras? At Iesus uirum idem sentientem docens, dicebat: Quisquis me magis celebrans, diligit, & mente sedula sermonem meum seruat, hunc uirum sapientia praeeditum, pater meus diliget: & ambo, tam pater, quam ego in unum uirum profecti, in ipso cubiculum suo ipsius fundamento nixum, in domo uirili, iuxta quietam manentes, extruemus: qui uerò amore mei non ardet, meus hic incassum sermonem irreparabilem, auribus obliuiosis oblatum, committet. Et sermo hic quem dixi, non meus, sed patris, qui me mundi opitulatorem de caelo misit, existit: & ego in terra adhuc manens, & uobis mei copiam faciens, haec omnia dixi. Quando uerò consolator uenerit, is uos sermone moderatore uersa docebit, quae apud uos dixi. Pacem uitae conseruatorem uobis relinquam, pacem meam inconcussam unam uobiscum gradientem uobis impartio: non ut mundus errori obnoxius, pacem solitam uobis dat, sic & ego communem & prodigium uobis dederò, ne turbatio, ne timor, quia me nunc clamantem, quia uocem meam audistis, tot uestrum concitet, quia redux ad patrem meum uocantem, in caelum altum in locum astris conspicuum ueniam: quod si immobili amicitiae foedere iuncti essetis, certo pede exultante planta subsiliretis, communi gaudio fruentes, quod relicto terra pauimeto, tandem ad patrem meum, qui me mi-

G sit,

NONNI PARAPHRASIS

sit, rediturus sum. Porro uobis iam ante tempus diuinam
 uocem retuli, ut si uolubilis temporis, et incertus cur
 sus serpens, hoc effectum reddiderit, sermonis illius
 ueteris memores sitis, quod scilicet apud uos salutis
 prænunciis labris, id futurum uaticinatus sum. Non
 adhuc multa uobis ostendam: Improuisus enim ferox
 æterni mundi princeps aderit, uenit, nihil partis in
 me habens, sed ut solum mundus testis meus gnaro
 auditu dicere possit, quod patrem amo, et quod se-
 dulo facio ea, quæ pater gubernatore sermone in-
 ixit: Surgite, et eamus hinc.

Cap. XV.

 Go quidem mundo semper crescenti uitis
 uita sum, pater meus uinæ plator est,
 palmitem pulchris frondibus obsitum, qui
 non botrum proferre didicit, hunc discin-
 det: qui uerò uitifero fructu uariius est, hunc pater
 meus terræ cultor, recens insitis frondibus perpur-
 gare nouit, ut maiorem fructum producat. Nunc mun-
 di estis propter sermonem quem dixi, et ipsi in meo
 semper se propaganti arbusto consiti manete, Ma-
 nete mihi consiti, mundi germina: ut palmes uitium
 non unquam parere poterit, nisi uitiferæ plantæ in-
 situs sit, referens botridum illud multi ramosi cho-
 rymbi. Sic et ipsi nisi mihi insiti manseritis, uos non
 unquam diuinum fructum producere potestis. Uita
 uitis sum, et uos coniuges palmites uocales, sapien-
 ti fructu grauati: omnis mortalis, qui firmus et in-
 diuulsus in me manet, is diuinum fructum semper cre-
 scientem,